

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

I uzašao je na nebo: Sjedi s desne Ocu.

Gospodin Isus pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede s desna Bogu (Mk 16,19)

Prema Bibliji, Isus je 40 dana poslije uskrsnuća ostao na zemlji. Na 40. dan javio se svojim učenicima u Jeruzalemu. Reкао im je, da ostanu u gradu i čekaju dolazak Duha Svetoga. Zatim ih je poveo na Maslinsku goru. Tamo je podigao ruke i blagoslovio ih. I poče uzlaziti na nebo, a oblak ga je zaklonio i više ga nisu vidjeli. Isus je uzašao na nebo, gdje sjedi s desna Bogu Ocu. Dok su apostoli gledali na nebo, pokazali su im se dva anđela u bijelim haljinama i rekli: „Ovaj Isus, koji je uzašao na nebo, tako će opet doći, kao što ste vidjeli da je otišao na nebo.”

(Obratite pažnju na dva anđela)

U Nicejsko-carigradskom vjerovanju, kršćani ispovijedaju da je Isus Krist četrdeset dana nakon Uskrsnuća uzašao na nebo k svome Ocu. Sin Božji utjelovivši se na zemlji preuzima ljudsko tijelo, a to isto tijelo u Uskrsnuću proslavlja i sada ga uznosi na Nebo k Ocu koji ga je i poslao da otkupi i spasi sve ljude od smrti i grijeha. Tako "Uzašašće Kristovo označuje konačan ulazak čovjštva Isusova u nebesko područje Božje odakle će opet doći". O Isusovu uzašašću izvještavaju nas i evanđelist Marko i Luka:

"Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu." (Mk 16, 19)

I dok ih blagoslivljaše, rasta se od njih i uznesen bi na nebo. (Lk 24, 51)

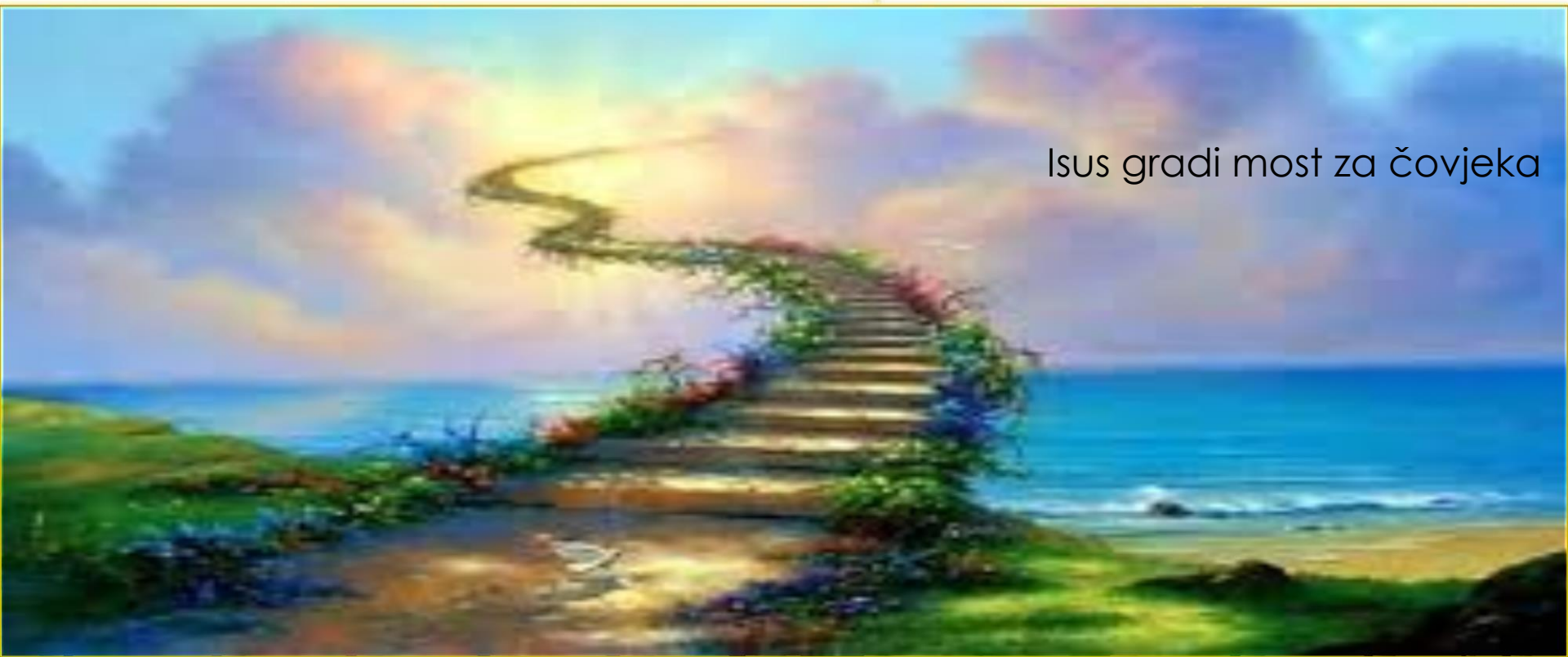
Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje. Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima. I dok su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći i rekoše im: Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo. (Dj 1, 8-11)

Da bismo razumjeli što to znači biti uznesen u nebo moramo znati što to označava pojam nebo u Bibliji. Nebo je mjesto gdje prebiva Bog. Čitajući Stari zavjet vidimo da ono često označava i samoga Boga. Kada Bog želi pohoditi ljude obično se govori o Božjem spuštanju, a onda o ponovnom uzdizanju u nebo. Važno je ući u biblijski jezik da ne bismo sve shvaćali odviše doslovno. Čovjeku je nemoguće uzdići se u nebo. Tu su privilegiju imali samo neki Božji miljenici kao što su Ilija i Henok koje je sam Bog uzdigao u nebo.

Kada Isus u Novome zavjetu govori o nebu on koristi termin "kraljevstvo nebesko". Kraljevstvo nebesko tj. nebo je za Isusa nešto što je blizu i što je već sada prisutno među nama. Tu blizinu neba možemo vidjeti i u tome da Isus ne napušta svoje učenike, a tako ni nas. On, premda je otišao k Ocu i dalje je živo, premda ne vidljivo, prisutan među nama po svetim sakramentima, po posvećenim službenicima i svim onima koji se u njegovo ime okupljaju na molitvu. U nama struji božanski život i već sada nam Bog daje sposobnost da okusimo radost toga života. Dokaz su toliki sveci koji su to i okusili i koji svojim životom svjedoče, a na to smo svi pozvani.

Isus gradi most za čovjeka

Sv. Ćiril jeruzalemski kaže da bi "nebesa" mogli biti i oni koji nose sliku neba i među kojima Bog prebiva i kreće se. Isus je svojim uzašašćem na nebo sjeo s desna Ocu i time omogućio i ljudima da uđu u nebo. Ljudi to sami po sebi nikada ne bih mogli ostvariti, nego tu Božju ponudu moraju prihvatiti vjerom kao čistu milost i dar. Ovime nam Bog daje jednu novu sliku o samome sebi, a to je da je on blizi Bog koji želi da čovjek prebiva s njime, da sudjeluje u ljubavi i životu Presvetoga Trojstva.

An aerial photograph of a tropical island with a central lagoon. The water is a vibrant turquoise color, and the island is surrounded by a white sandy beach. The text is overlaid on the lagoon area.

Luka 21, 31 Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je kraljevstvo Božje.

Kao što je Krist, da bi živio na ovoj zemlji, izišao od Oca (Iv 16, 27) i četrdeset dana nakon uskrsnuća ostavio svijet da se vrati k Ocu (Iv 16, 28), tako je i čovjek, krhka i lomna posuda dobra i zla, kreposti i mana, grijehe i otkupljenja, određen da ide istim putem te stigne do svoga konačnoga cilja. U Kristu su nebo i zemlja pomireni, te svojim uzašašćem i nas sa sobom vraća natrag k Ocu. Sv. Pavao u svojim poslanicama veli da je narod Božji onaj kojega Bog "posadi na nebesima u Kristu Isusu" (Ef 2, 6), da smo skriveni "s Kristom u Bogu" (Kol 3, 3) dok istodobno dok smo još na zemlji čeznemo za nebeskom domovinom.

Pojam uzašašće označava nešto uzvišeno, nešto što nadilazi ono iznad čega se uzdiže. Isusov povratak u dimenziju neba je opisan uzdignućem iznad oblaka. To nam pokazuje da je nebeska stvarnost ono što uvelike nadilazi ovozemaljsko, nadilazi svako naše razmišljanje. Nebo je ona stvarnost koju ljudsko oko nikad nije vidjelo ni uho čulo. Čovjek se mora voditi na kraju svijeta svojim promišljanja samo vjerom. To je ono što Bog traži od nas i zato nam šalje svoga Duha da nam u tome pomogne dok smo na ovozemaljskom putovanju.

A bright sun shining through a path of white clouds against a blue sky.

*Ako ne prepoznate nebo u sebi
i u onima koje volite,
nigdje nećete naći put u nebo.*

Evangelist Ivan u svome evanđelju govori o ukazanju uskrsloga Krista Mariji Magdaleni i tu možemo vidjeti razliku između uskrsloga Krista i onda kada je uzašao na nebo i sjeo s desna Ocu. On joj kaže: "Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh k Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, k Bogu svomu i Bogu vašemu" (Iv 20, 17). "Povijesni i ujedno transcendentni događaj Uzašašća označuje prijelaz od jedne slave k drugoj."

Nadalje u Iv 3,13 Isus kaže: "A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi". Uzašavši na nebo Isus nas neprestano zagovara kod Oca i po Duhu svome nas vodi i privlači k sebi, poštujući našu slobodu. On želi da budemo zauvijek s njim, a mi kao udovi njegova tijela živimo u nadi da ćemo to i postići. Njegovo uzašašće je i naše uzdignuće, jer smo njegovo tijelo Što to znači da je Krist sjeo s desna Ocu?

Evo što kaže sv. Ivan Damašćanski: "Pod desnom Očevom razumijevamo slavu i čast božanstva, gdje je onaj koji je prije svih vjekova postojao kao Sin Božji, kao Bog i istobitan Ocu, tjelesno sjeo nakon što se utjelovio i njegovo tijelo bilo proslavljeno". Sjedi s desna nekome znači dijeliti vlast s njime. Otac je u ljubavi predao svu vlast Sinu. Ljubav je takva da nikad nije okrenuta samo prema sebi nego uvijek prema onome drugome, onome koga ljubi i u ljubljenoj ogleda samu sebe kao u zrcalu, jer i ljubljeni uzvraća ljubavlju. To je lijepo pokazao ikonopisac Rubljev na čuvenoj ikoni Presvete Trojice.

"Ovaj isti Isus koji je uznesen u nebo između vas opet će se vratiti isto onako kako ste ga vidjeli da odlazi u nebo" (Dj 1, 11). U tim riječima što ih anđeli upućivaju učenicima u trenutku Isusova uzašašća vidimo da postoji veza između Isusova uzašašća i ponovnog dolaska na zemlju, na svršetku vremena. Isus znači ostaje skriven ljudima dok se opet ne očituje, a očitovat će se opet silazeći s nebesa na oblacima. Krist je dakle pobjeđujući smrt svojim uskrsnućem započeo jedan novi život kod Oca.

On nam tamo pripravlja mjesto, kako je i sam rekao. Vjerom, nadom i ljubavlju vjernici ostaju povezani s Gospodinom, zagledani u nebesku domovinu, a ipak još na zemlji. Kršćanin tako već sada živi u stvarnosti kraljevstva nebeskog, no time nije izvan ovoga zemaljskog koji ga još zadržava. Naprotiv, to mu otvara nove mogućnosti da već sada živi novim životom i navješta ga drugima, te ga prožimajući vodi k preobraženju i slavi na koju je i pozvan od Boga koji ga je i stvorio.

